

## РЕШЕНИЕ

№ 12927  
София, 24.10.2018

### В ИМЕТО НА НАРОДА

**Върховният административен съд на Република България - Пето отделение**, в съдебно заседание на двадесет и шести септември две хиляди и осемнадесета година в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**МАРИНА МИХАЙЛОВА  
**ЧЛЕНОВЕ:**ДОНКА ЧАКЪРОВА  
ИЛИАНА СЛАВОВСКА

при секретар  
на прокурора  
от съдията  
по адм. дело № 11138/2016.

Николина Аврамова

ИЛИАНА СЛАВОВСКА

и с участието  
изслуша докладваното

Производството е реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. Маркова, подадена чрез процесуален представител срещу отказ с рег. № 94-3-13/07.06.2016 г. на Министъра на икономиката да ѝ предостави искана обществена информация. След описание на хронологията на подаване на заявлението и направените по него уточнения по указания на органа жалбодателката твърди, че административният акт е незаконосъобразен и моли са отмяната му. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбодателката уточнява, че исканата от нея информация е предоставена частично от Министерство на енергетиката, като се поддържа искането относно информацията, намираща си при ответника.

Ответникът – Министърът на икономиката чрез процесуален представител оспорва жалбата, като в представени писмени бележки излага твърдения, че искането по т. 1 от заявлението на жалбодателката не съдържа обществена информация, а това по т. 2 представлява банкова тайна.

Върховният административен съд (ВАС), състав на Пето отделение, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 171 АПК представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Заявителката З. Маркова, в качеството си на журналист е поискала от министъра на икономиката да ѝ бъде предоставен достъп до следната обществена информация: 1. Цялата преписка по кореспонденцията на Министерство на финансите и Министерство на икономиката и енергетиката, осъществена през 2009 и 2010 г. по повод на заявлението на 11 главни редактори на печатни медии относно това какви парични средства и в кои банки са депозирали държавните органи и държавните предприятия към 31.12.2009 г. и съответно към 31.03.2010 г., в това число кореспонденцията с дружествата, в които Министерство на икономиката е принципал след разделянето на функциите на МИЕ и 2. Информацията, събирана и обобщавана от Министерство на икономиката (МИ) по същите въпроси след 31.03.2010 година.

По дадени с писмо изх. № 94-3-13/19.04.2016 г. указания от министъра е уточнено, че по т.1 от заявлението исканата информация касае заявление, регистрирано в МФ под № У-ЗДОИ-15/2010, а исканата кореспонденция е тази, по повод това заявление. По т. 2 е посочено, че исканата информация, касае дружества, които отговарят на критериите по чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗДОИ, при което съобразно чл. 31, ал. 5 ЗДОИ не е необходимо предоставяне на тяхното съгласие.

С писмо от 20.04.2016 г. директорът на дирекция “Индустириални отношения и управление на държавното участие“ (ИОУДУ) в МИ информира директора на дирекция „Правна“ в същото министерство, че дирекция ИОУДУ не е запозната с естеството, вида и обема на информацията, предоставена през 2009 г. и 2010 г. на МФ, като през този период на последното са предоставяни тримесечни и годишни финансови отчети за подведомствените търговски дружества, както и годишен доклад за финансовото състояние и пазарните перспективи на тези дружества, които обаче не съдържат информация за разпределението на паричните средства на дружествата по банки. Освен това е посочено, че през 2010 г. са приети от МФ насоки за прилагане на добри практики при избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от финансови институции или кредитни институции, които са изпратени до всички търговски дружества, а след приемане през 2013 г. на Правила за избор на изпълнител за предоставяне на финансови услуги от кредитни или финансови институции МИ на всяко тримесечие публикува на своята интернет-страница информация относно прилагането на тези правила и за наличието на концентрация. По отношение на информацията за парични средства по банки е посочено, че същата представлява „чувствителна информация“, а предоставянето ѝ би могло да се разглежда като разкриване на банкова тайна.

С обжалваното пред настоящата инстанция писмо № 94-3-13/07.06.2016 г. е обективиран отказ да се предостави исканата информация, като е посочено, че исканите по т. 1 от заявлението документи не съдържат обществена информация по смисъла на чл. 9, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), а освен това предметът на исканата информация не е конкретизиран, при което на основание чл. 29, ал. 2 ЗДОИ заявлението следва да се остави без разглеждане.

Предвид така установеното от фактическа страна и при извършената проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт по реда на чл. 168 АПК съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 9 - 11 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна.

Официална е тази, съдържаща се в актовете на държавните органи, какъвто безспорно е МИ, а служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Предвид посочените законови дефиниции без съмнение кореспонденцията на МФ и МИЕ, а в следствие и тази на МИ с дружествата, в които последното е принципал и е по повод предоставяне на информация относно това какви парични средства и в кои банки са депозирали държавните органи и държавните предприятия към 31.09.2009 г. и съответно към 31.03.2010 г. е дейност по изпълнение на задълженията на администрацията в МИ, при което неправилно органът приема, че същата не е обществена информация, доколкото от характера ѝ следва, че същата притежава характера и белезите на служебна обществена информация. Такъв характер има и исканата информация за периода след 31.03.2010 г. до момента на подаване на

заявлението, както и тази за конкретния размер на депозираните средства за всяко едно от дружествата с принципал МИ.

В случая основанията посочени в оспорения акт са взаимноизключващи се. От една страна органът приема, че исканите документи не съдържат обществена информация – т.е. за органа е било ясно кои документи точно се искат, а от друга е прието, че предметът на исканата информация не е конкретизиран.

Предвид така установеното настоящият състав намира, че оспореният отказ да се предостави искана информация е незаконосъобразен.

На първо място не са налице цитираните в него материално правни предпоставки по чл. 29, ал. 2 ЗДОИ.

Освен това актът, макар и издаден от компетентния орган не отговаря на изискванията за форма на същия доколкото не съдържа разпоредителна част – нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК, приложима в случая, доколкото разпоредбата на чл. 29, ал. 2 ЗДОИ не съдържа специални изисквания към формата на акта, с който се оставя без разглеждане искането за предоставяне на достъп до обществена информация.

Същевременно следва да бъде посочено, че макар в акта да е налице извод, че заявлението следва да се остави без разглеждане, предвид посоченото по-горе наличие на взаимноизключващи се съображения е налице отказ да се предостави исканата информация. Основанията за това са изчерпателно изброени в разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ и в случая не налице нито едно от тях, което отново води до извод за материална незаконосъобразност на акта.

Предвид изложеното оспореното решение на Министъра на икономиката следва да се отмени и делото да се върне на органа като преписка за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателката.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, състав на Пето отделение

**РЕШИ:**

**ОТМЕНЯ** обективираният в писмо рег. № 94-3-13/07.06.2016 г. отказ на Министъра на икономиката да предостави исканата със заявление вх. № 94-3-13/17.05.2016 г. от З. Маркова обществена информация и

**ВРЪЩА** делото като преписка на органа за ново произнасяне в отменената част съобразно указанията.

Решението може да се обжалва пред петчленен състав на Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.